

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 7. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700593747328/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Titlen «Arvingen» er valgt, endskjøndt Forfatteren ikke har angivet den, ja neppe engang kan have tænkt paa at give sin Meddelelse en Titel. Novellisten sætter en Overskrift for at antyde, hvad man har Ret til at søge i hans Fortælling, under hvilken Idee eller Grundtanke han har indordnet sin Digtning, hvorimod den, som fortæller sin egen Skjæbne og under Nedskrivningen knap tænker paa et Publicum, kun fremstiller Begivenheder og lader det uafgjort, hvilken Idee der kan eller skal findes i dem. Men da en Bog nu engang skal have et Navn, er «Arvingen» valgt som nogenlunde betegnende.

Hvorledes Udgiveren er kommen til denne Meddelelse eller Beretning, er et Spørgsmaal, som uden at have æsthetisk Berettigelse dog formodenlig neppe vil undlade at træde frem. Det var ogsaa først paatænkt, herom at fortælle den factiske Sandhed; men da den stod paa Papiret, blev det øiensynligt, at Publicum vilde tage den for opdigtet – thi, som bekjendt, er *le vrai* ikke *toujours vraisemblable* – og Udgiveren tilstaaer, at have fundet sig udygtig til, i Stedet derfor at opdigte Noget, som Publicum kunde formodes at ville tage for Sandhed. Det er derfor blevet fundet rigtigst at følge den Regel, som gjaldt i de gode gamle Dage: at lade det Trykte staae alene og have hvilkensomhelst Skjæbne dets Indhold vil paadrage det.

Novbr. 1864